

В сериала „Стъклен дом“ охранителят Антон Ставрев често цитира мисли, звучачи като афоризми, като се позовава на Сун Дъзь. Но малко от зрителите знаят кой е той. Сун Дъзь е китайски стратег и мислител от древността. Няма точни данни за периода, в който е живял, но се предполага, че е през периода IV-VI в. пр.н.е. Автор е на знаменития трактат за воената стратегия „Изкуството на войната“.

Малко се знае за него. Според някои източници той е роден в благородническо семейство в китайската провинция Шандун по времето на империята Ву. Участвал е в многобройни битки, включително и с десетократно превъзходящ по брой противник. Древният хроникър Сима Цян в неговите „Исторически записи“ е описал живота му така: Името му било У. Родил се в царството Ци. Бил на служба като наемен пълководец на княз Хо Люй.

Князът на Ци поканил Сун Дъзь да поговорят за военни дела. За да покаже своето изкуство, пълководецът поискал от владетеля да му предостави хaremите си. Сун Дъзь разделил наложниците на два отряда, като поставил начело на всеки главна наложница, връчил им по една алебарда и започнал да обяснява военните команди. Когато Сун Дъзь започнал да команда „наляво, налясно, напред“, никой не изпълнявал, а всички само хихикали. Това се повторило няколко пъти. Тогава той казал: ако командите не се изпълняват, това е по вина на командирите. И заповядал да се обезглавят двете главни наложници. Князът, разбирайки че не се шегува, помолил да се отмени наказанието. Но Сун Дъзь заяви, че на война пълководецът е по-важен от управника и никой не смее да отменя неговите разпореждания. Наложниците понесли участта на непокорните воини.

След това, против волята си, всички жени започнали да се подчиняват и да изпълняват точно командите. Князът пък не се явил за преглед на войските. Сун Дъзь го упрекнал, че само бърборел за военно дело. Когато възникнала истинска опасност, обаче, същият този бърборещ княз бил принуден да извика Сун Дъзь и да му довери войската си. И не сбъркал - Сун Дъзь постигнал големи победи.

На длъжността командащ войските Сун Дъзь разгромил силното царство Чу, превзел неговата столица град Ин, нанесъл поражение на царство Цзин. Благодарение на неговите победи царството засилило своето могъщество и влязло в цивилизования Китай, предвождано от царете на династията Чжоу. Царят Хо Люй бил приет в състава на „чжохоу“ - официално признати управници на самостоятелни владения.

През IV в. пр.н.е. философът Лоо Цзъ написал: „Имало е човек, който бил с едва 30-хилядна войска и в Поднебесната никой не могъл да му противостои. Кой е той? Отговаряме: Сун Дъзь“.

По молба на княз Хо Люй, Сун Дъзь написва труд за военното изкуство, наречен „Трактат за войната“. От детайлите е изведен изводът, че е написан в периода У Ба (Петте хегемона).

Зад личността на Сун Дъзь се е смятало, че се крият други имена. След векове за това претендирали живеещите в епохата на Трицарствието членове на клана Суней (Сун Дзян, Сун Цъ и Сун Цюан). Даже се е приемало, че това са група членове на известна китайска философска школа.

Книгата съдържа 13 глави. Тя е първото дошло до нас фундамен-

СУН ДЪЗЬ - СТРАТЕГ И МИСЛИТЕЛ

Книгата на Сун Дъзь „Изкуството на войната“

тално и основополагащо съчинение за подготовката и воденето на война в Източна Азия. Многократно коментирана в Древен Кита-

ното събитие в живота на държавата, съпроводено с големи опасности. Затова Сун Дъзь препоръчвал да се използват всички възможни мирни пътища и само в крайни случаи да се влезе във война. Придавал изключително значение на всестранната подготовка за война, нейното икономическо обезпечаване и моралния дух на армията и народа. Пълководецът, казвал Сун Дъзь, трябва да притеежава ум, безпристрастност, хуманност, мъжество, строгост, трябва да се опира на масите. Задължителни условия за победа той смятал познаването на противника и своите възможности, необходимо било да се използват слабите страни на врага и всички особености на обстановката, „хиляди изменения и превратности“. „Ако познаваш врага и познаваш себе си, не трябва да се страхуваш дори от хиляди битки. Ако познаваш себе си и не познаваш врага, то тогава си глупак и ще търпиши поражение във всяка една битка“.

Голяма роля Сун Дъзь отделял на военната хитрост, разузнаването, непрекъснатото държане на инициативата в свои ръце, внезапността, бързите действия и мощта на удара. Говорейки за важността на отбраната, Сун Дъзь заедно с това подчертавал, че да се победи може само с настъпление. Смятал за важно да се постига в боя решаващо превъзходство в силите и да се бие врагът на части. Отделни страни на учението на Сун Дъзь, възникнало в условията на провеждани в китайските царства междуособни завладявачи войни, впоследствие се използвали (често в извратен вид) от реакционни войнстващи кръгове на Китай и Япония. Обаче елементи на стихийната диалектика, които се откриват в произведението на Сун Дъзь, неговият метод на разглеждане на военни явления в тяхната сложност, изменчивостта и противоречивостта имат прогресивно значение. С това се обяснява дълготрайността и жизнеността на много от постановките. Трактатът се ползва с широка известност и е преведен на много езици.

Всъщност „Изкуството на войната“ надхвърля темата за военни стратегии и дава напътствия за ръководене на голямо и сложно общество. Такива са били обществата в царствата от епохата Джанго Дзе (един от двата периода от историята на Китай Пролет и Есен и Джанго Дзе - Епоха на воюващите държави). В трактата се обсъждат икономически, тактически, социални и други аспекти на войната. Даже

**през XXI век е моден
сред менеджърите**

които се опитват да го прилагат в света на бизнеса. Дори в спорта, през 2001 г. треньор раздава откъси от него на своите играчи преди решителен мач. Те твърдят, че благодарение на някои от постулатите за стратегията, дисциплината и организацията добили желаната победа. Правилата и напътствията лесно се обобщават и са приложими при управление на всяка сложна обществена структура. Това е забелязано още от древните коментатори. „Изкуството на войната“ на Сун Дъзь е епичен и легендарен шедъровър, книга-философия, която е оцеляла толкова години благодарение само на това, че учението на военачалника работи както на военното бойно поле, така и в живота.

Людмила СЛАВЧЕВА